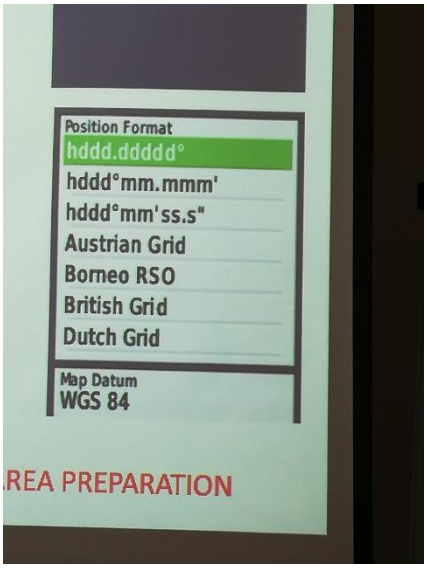
MRT-forberedelse

Fra den 8.-10. april 2022 deltog jeg med min labradortæve Sostack's Ori, i den Internationale Redningshunde Organisations forberedelse til Misssions readyness Test FL, MRT-forberedelse i rundering.

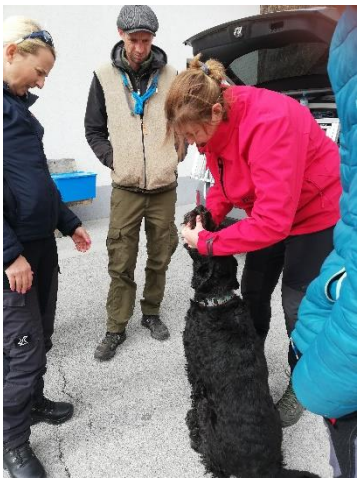
Kurset foregik i Kranjska Gora i Slovenien. For at kunne deltage i kurset skal man som minimum have bestået en RH FL A. Derudover skal man som altid have sin hund vaccineret, efter IRO's gældende regler. Dette betyder at hunden også skal være vaccineret mod Rabies og Leptospirose. Det er ikke alle hunde i Danmark som får disse vaccinationer. Som noget nyt, skulle man i år også have en høj grad af kropslig fitness. Jeg ved nu ikke helt hvordan de vil afgøre om man er fit i høj eller mindre grad. Man skal også selv medbringe GPS, som skal bruges i hvert søg.

Vi startede fredag morgen med at blive registreret. Derefter stod den på teori.
Først gennemgik bedømmerne reglerne / programmet for MRT FL. Der var ikke en helt masse nyt siden sidste år, hvor jeg deltog online pga. corona.
Til MRT'en skal man lave 3 søg. To sektorsøg og et vejsøg. Man har en time til hver søg. Sektorsøg er ca. 60.000 m^2 og vejsøg er 2 – 3 km. Der er førstehjælp til hund, mens brug af GPS ikke længere er en selvstændig øvelse, men er bedre indarbejdet i søgeopgaverne.

Derefter havde vi lidt om GPS, hvor vi gennemgik de mest brugte symboler, og hvordan man kunne flytte rundt på dem så dem man bruger mest, er dem så ligger øverst.

Dommersedlen blev gennemgået. Det er ikke kun hunden der får point, men i høj grad også hundeføreren. Så selvom man har en virkelig dygtig hund, kan man godt dumpe, hvis hundeføreren ikke laver sin del af arbejdet godt nok. Fx ikke har styr på GPS, ikke kan fortælle hvor figuranterne er fundet, glemmer at spørge hvem man har fundet mv. Sidstnævnte indgik også i Briefing og Debrifing, hvor de også kom ind på de typiske fejl der bliver begået til prøven.

Til slut var der førstehjælp til hund. Her blev gennemgået de vigtigste ting man bør have styr på som hundeejer. Puls, åndedrag, temperatur mv. samt hvordan man behandler hedeslag, små og store sår, bid osv.

Om eftermiddagen havde vi så praktik. Vi var delt i tre grupper. Min gruppe startede med førstehjælp til hund, hvor vi skulle finde pulsen på inderlåret, lægge snudesnor, og forbindinger. Vi prøvede både på vores egne hunde og de andres hunde.

Så var turen kommet til GPS. Vi fik nogle koordinater, som vi skulle indtaste. Når vi kom frem til Waypoint, skulle vi finde den sektor der lå lige i

nærheden. Den skulle vi så afsøge. Det gik forholdsvist nemt, da jeg efterhånden har ret godt styr på min GPS.

Om aftenen skulle vores gruppe til vejsøg. Til MRT-forberedelsen er ruten og tiden mindre end til selve prøven. Vejsøget var ca. 1,4 km og der var 3 figuranter og Ori fandt dem alle sammen. Nogle af stierne var lidt svære at finde, da GPS'en ikke er 100% nøjagtig. Når det så samtidig er mørkt, så kan det godt være lidt vanskeligt. Ruten gik ad stier gennem skov, marker og vandløb. Det var Joakim Toftby og Mateja Nolimal som stod for natsøget. De gik lidt forskudt af hinanden. På den måde blev vi hurtigere færdige. Jeg havde Mateja som bedømmer. Hun ville gerne se lidt mere søgeintensitet hos Ori, hvilket jeg kun kunne være enig i.

Da jeg var færdig, gik jeg med en af de andre for at se hvordan de arbejder. Jeg synes det er meget interessant at se hvordan andre griber tingene an. Jeg kunne godt se, at nogle af dem gik en lidt anden vej end jeg gjorde. Måske deres GPS var bedre kalibreret end min.

Da det havde været nogle lange dage på landevejen, og det havde været en lang dag med teori, tog jeg hjem i seng inden alle var færdig.

Næste morgen stod den så på sektorsøg. Det første område lå samme sted som natsøget. Det var et ca. 30.000 m² område som skulle afsøges, og Peter Schüler var bedømmer. Der gik en vej gennem området, som delte området i ca. 2 lige store dele. Området var forholdsvis åbent, men bakket og ikke særligt nemt at gå i. På grund af vinden, valgte jeg at gå venstre rundt i området. Ca. midt i området helt ude i kanten, var Ori længe væk. Jeg var nok lidt for bange for om hun løb ud på vejen, så jeg kaldte på hende i stedet for at gå tættere på, så jeg kunne se, hvor langt der rent faktisk var ud til vejen. Dette gjorde så at Ori, mistede en figurant. Nummer 2 figurant var i den anden side af området, og Ori havde stort besvær med at lokalisere den. Dette gjorde at vi ikke nåede at afsøge hele området inden for tiden.

Om eftermiddagen havde vi igen et områdesøg. Det var nu begyndt at sne så kraftigt, at man ikke kunne se hvor de andre havde gået. Her var igen 2 figuranter. Den første missede Ida, da hun ikke forstod historien rigtigt, og derfor ikke startede søget det rigtige sted. Nummer 2 figurant gik vi lige forbi, uden at Ori fik fært. Så det endte med at Borut Modic, som var bedømmer, lagde en figurant ud til Ori, som vi kunne slutte af med.

Om aftenen havde vi fri, så det blev til en god nats søvn. Søndag formiddag skulle jeg være figurant i det område hvor Peter Schüler var bedømmer. Sneen lå lige så fint til at starte med, og det var et fint skjul, jeg lå i. Senere på formiddagen blev det så tøvejr, og alting blev vådt. Vi skiftede til at være figurant og til at gå med på søget, hvis man ville det. Jeg hjalp med at oversætte for nogle af dem som ikke var så gode til tysk. Og hjalp også en italiener, idet Peter var kommet lidt lagt væk, da hunden tog

den ene figurant på megalang afstand. Så fortalte hun mig, de ting hun ellers ville have fortalt bedømmeren. Hvad den fundne hed, hvilke skader der var, og at der skulle bruges redningshold. Så sagde jeg at det var fint, og at hun måtte fortsætte. Derefter fik Peter et referat, så han kunne tage det med i sin samlede bedømmelse. Da vi var færdige med det sidste søg, var næsten al sneen væk igen.

Ca. ved middagstid var vi færdige med alle søgene, og så var der bare en kort evaluering, inden jeg kunne vende snuden hjemad igen efter et par rigtig gode dage i Slovenien.

Det kan helt sikkert anbefales at deltage i IRO's indsatsmoduler.

Hilsen fra Ori og Ida

